

BLACK, GRAY, WHITE 1994

Kasornsuwan Art Museum Foundation

WUTIGORN KONGKA

TINNAKORN KASORNSUWAN

B-CAT-1-0237-1994
GRO-0307-10-1994

รอมอนต์ ปี ๑๒

จาก. เวียดนาม

12/10/37

BLACK, GRAY, WHITE 1994

BY
Rama IX Art Museum Foundation

TINNAKORN KASORNSUWAN

WUTIGORN KONGKA

AT FRONT CONVENTION ROOM AMBASSADOR HOTEL

SUKHUMVIT 13 BANGKOK, THAILAND

3-31 OCTOBER 1994

มูลนิธิ
หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION

CON-tempus
THE BANGKOK FINE ART CENTRE

B-CAT-1-0237

คำกล่าวรายงาน
ในพิธีเปิดการแสดงนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย
ชุด “ขาว เทา ดำ”
ของ ครูสังคม ทองมี
เลขาธิการมูลนิธิศิลปศรีสงคราม

กราบเรียน คุณบุญชัย บุญจงคงกุล

ข้าพเจ้า นายสังคม ทองมี เลขาธิการมูลนิธิศิลปศรีสงคราม โรงเรียนศรีสงครามวิทยา อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย รู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ท่านได้กรุณาสละเวลามาเป็นประธานพิธีเปิดการแสดงนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย ชุด “ขาว เทา ดำ” ของ นายทินกร กษรสุวรรณ และนายวุฒิกร คงคา นักศึกษาปริญญาโท คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

จุดมุ่งหมายของการจัดแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยในครั้งนี้ เพื่อเผยแพร่ศิลปกรรมของศิลปินรุ่นใหม่ต่อสาธารณชน โดยเน้นสาระให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม และเพื่อนำรายได้จากการจำหน่ายงานศิลปกรรมครั้งนี้มอบสมทบทุนโครงการก่อสร้างศูนย์ศิลปศรีสงคราม ซึ่งจะเป็นศูนย์ศิลปะเด็กและเยาวชนสมบูรณแบบแห่งแรกของประเทศไทย

การแสดงนิทรรศการนี้ประกอบด้วยผลงานภาพพิมพ์ 20 ชิ้น จิตรกรรม 20 ชิ้น และยังได้รับเกียรติจากศิลปินรับเชิญ คือ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปรีชา เกาทอง ศิลปินชั้นเยี่ยมมอบผลงานจิตรกรรมให้ 1 ชิ้นด้วย ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ผู้มีอุปการคุณทั้งหลายที่ได้ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนการแสดงผลงานครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

บัดนี้ ได้เวลาอันเป็นมงคลแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนเชิญท่านประธาน กรุณากล่าวเปิดงานและกระทำพิธีเปิดการแสดงนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย “ขาว เทา ดำ” ของศิลปินทั้งสอง เพื่อเป็นเกียรติแก่ศิลปินและท่านผู้มีเกียรติที่ชุมนุมอยู่ ณ ที่นี้

Opening Statement
by Mr. Sangkom Thongmee
Secretary - General of Srisongkram Art Foundation
at the “Black, Gray, White” Art Exhibition 1994
3 October 1994

Your Excellency, Ladies and Gentlemen,

I, Sangkom Thongmee, Secretary - general of Srisongkram Art Foundation, Wangsaphung District, Loei Province, take great honour and pleasure in extending a warm welcome to you at this “Black, Gray, White” Art Exhibition 1994 by Mr. Tinnakorn Kasornsuvan and Mr. Wutigorn Kongka, students of the Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University.

The purposes of this art exhibition are to show the work of these two young artists to the public and to donate all the money to the Srisongkram Art Center building program which will be the first art center for children and youth in Thailand.

This exhibition shows 20 pieces of paintings by Mr. Wutigorn Kongka and 20 pieces of etchings by Mr. Tinnakorn Kasornsuvan and also a painting of Mr. Preecha Thaothong, the great artist and our special guest artist who donated his work for this exhibition. This event is very well supported by private and business sectors and individuals and I, hereby, express my heartfelt thanks for their generosity and co-operation.

Now I take the honour of inviting Mr. Boonchai Bencharongkul to open our exhibition.

คำกล่าวเปิดงาน
ในพิธีเปิดการแสดงนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย

ชุด “ขาว เทา ดำ”
ของ คุณบุญชัย เบญจรงค์กุล
ประธานกรรมการบริหาร และกรรมการผู้อำนวยการใหญ่
บริษัท ยูไนเตค คอมมูนิเคชั่น อินดัสตรี จำกัด (มหาชน)

ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย

ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ได้มาเป็นประธานของการแสดงนิทรรศการ
ศิลปกรรมร่วมสมัย ชุด “ขาว เทา ดำ” ของคุณทินกร กาษรสุวรรณ และ
คุณวุฒิกมล คงคา ในวันที่

ตามที่ครูสังคม ทองมี เลขานุการมูลนิธิศิลปศรีสงคราม ได้กล่าว
รายงานถึงจุดมุ่งหมายของการจัดแสดงนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย ว่า
เพื่อเผยแพร่ผลงานศิลปกรรมต่อสาธารณชนนับได้ว่า เป็นการเชื่อมโยง
โยงศิลปกรรมเข้ากับสังคม เพราะผลงานที่แสดงนั้นก็ล้วนแล้วแต่เป็น
ภาพสะท้อนจากประสบการณ์ ความคิด ทัศนคติ ของวิถีชีวิตอันมี
ต่อสภาวะการณและวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมปัจจุบัน ประกอบกับการที่
จุดประสงค์ประการที่สอง ได้กล่าวไว้ถึงการนำรายได้จากการจัดงานครั้งนี้
ไปมอบให้แก่โครงการก่อสร้างศูนย์ศิลปศรีสงคราม จังหวัดเลย นั้น
ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเป็นการแสดงให้เห็นถึงอุทิศบาทบาทหนึ่งของผู้ทำงาน
ศิลปะที่จะมีส่วนในการช่วยเหลือและรับผิดชอบต่อสังคม

ศิลปินทั้งสองท่านที่จัดแสดงงานในวันนี้ แม้ผลงานของเขทั้งสอง
จะแสดงความคิดสองขั้วที่แตกต่างกัน แต่ที่แฝงไว้ด้วยจุดประสงค์เดียวกัน คือ
ความ เอื้ออาทร ความห่วงใย และความพยายามที่จะสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ
แก่สังคม

และบัดนี้ได้เวลาอันสมควรแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการแสดง
นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย ชุด “ขาว เทา ดำ” และขอให้การแสดง
นิทรรศการครั้งนี้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย สัมฤทธิ์ผลสมดังมุ่งหมาย
ทุกประการ

Inaugural address by
Mr. Boonchai Bencharongkul
C.E.O. and President of
United Communication Industry Puplic Company Limited
at the “Black, Gray, White” Art Exhibition 1994
3 October 1994

Your Excellency, Ladies and Gentlemen,

I am most delighted and honoured to have privilege of opening this
“Black, Gray, White” Art Exhibition 1994 by Mr. Tinnakorn Kasornsuvan
and Mr. Wutigorn Kongka.

This Exhibition is held following the alms of Mr. Sangkorn Thongmee.
That is, first, to make people aware of art, due to all work here come from
experiences and notions of the artists regarding life of people in our society.
And secondly, is to raise the receipts for the Srisongkram Art Center
building program which I think is one of several ways that the artists,
also, can have a role in helping society.

There young artists, even their work show two extremely different
ideas but all of them originated from the same aim, that is to show their
cares, attentions and their attempts to do the good for the country.

Now it is my honour to declare the opening of this exhibition and
I hope you meet with all the success. Thank you.

สารจาก คณะบดีคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

ในสมัยที่ผมยังเป็นศิลปินหนุ่มอยู่นั้น ผมมีความมุ่งมั่นและใฝ่ฝันว่าวันข้างหน้าจะเดินทางไปถึงสูงสุดบนของศิลปะ จะทำงานศิลปะไปจนกระทั่งแก่เฒ่า แต่ในยุคสมัยของผมนั้นความใฝ่ฝันดูเหมือนจะเหมือนกับผมมองควรมันบดบังอยู่ข้างหน้า พวกเราไม่มีทางเลือกมากนัก มีเพียงของสงวนศิลปะที่เพื่อเข้าประกวด ซึ่งมีการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติเพียงอย่างเดียว โชคดีที่ได้รับรางวัล โชคดีมีรายนามที่ได้รับคัดเลือกผลงานเข้าแสดง ไม่มีกิจกรรมอื่นที่จะผลักดันให้เกิดความเชื่อมั่นในความเป็นศิลปิน หลายคนหายไปตามถนนศิลปะ มีเพียงไม่กี่คนที่ยังยืนอยู่ได้ถึงปัจจุบัน

แต่ในวันนี้เมื่อได้มองลงไปก็ศิลปินหนุ่ม ๆ สาว ๆ ผมเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจและดีใจที่พวกเขามุ่งแนวทางที่จะก้าวสร้างตัวมากมาย มีเวทีประกวดศิลปกรรมอยู่ตลอดทั้งปี มีโอกาสที่จะส่งผลงานไปสู่เวทีนานาชาติได้ สิ่งที่ต้องยอมรับในด้านสติปัญญาของคนรุ่นใหม่ก็คือ หลายคนได้ใช้ศิลปะของตนเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น ทำให้ศิลปินไม่โดดเดี่ยวอยู่แต่ลำพังกับตนเอง ศิลปินรับได้จากความเห็นแก่ตัว อยู่ในโลกของตัวเอง มีโอกาสได้ร่วมกับศิลปินคนอื่น ๆ ร่วมกันใช้สังคมโลกเพิ่มขึ้น

แนวทางของ ทินกร กาษรสุวรรณ และ วุฒิกร คงคา คงจะเป็นที่มองเห็นได้ดีถึงการอุทิศตนเองเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมทั้งในเนื้อหาของศิลปะ และวัตรปฏิบัติของตัวศิลปิน แม้ว่าการทำงานศิลปะของสองศิลปินหนุ่มจะมีความแตกต่างกันไปคนละชั่ว แต่มีสิ่งที่เป็นตัวรวมกันอยู่ คือ ความรู้สึกถึงการรับรู้ร่วมกันในปัญหาของสังคม การเดินทางมุ่งไปสู่ความดีงามในด้านจิตใจ และท้ายที่สุดก็มีความมุ่งมั่นในแนวทางของศิลปิน

ทินกร กาษรสุวรรณ เป็นสัญลักษณ์ของความรักความอบอุ่นและความบริสุทธิ์ เขาเดินเข้าไปหาสังคมที่เขาคิดว่า เป็นสภาพชีวิตที่แท้จริงของมนุษย์มีความเรียบง่าย เอื้ออาทรต่อกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบกัน เขาเดินหนีจากสังคมเมืองเข้าสู่สังคมชนบท ภาพที่เขาแสดงออกมาเป็นความบริสุทธิ์แจ่มใสสะท้อนสิ่งที่อยู่ตรงข้ามกับที่ได้อยู่เห็นอยู่ในเมืองใหญ่

วุฒิกร คงคา เป็นสัญลักษณ์ของความหวาดกลัว ความรุนแรง ความโกรธแค้น และความหตุหตุ เช่นกับที่เขาหลีกเลี่ยงจากปัญหาของสังคมเมืองที่หมกหมุ่นกันอยู่ เข้าสู่โลกของจินตนาการ ความฝัน และแน่นอนที่ฝันของเขาเป็นฝันร้าย ฝันที่เกิดขึ้นจากความหวาดกลัวว่าโลกนี้จะมีอันตราย ผลงานชุดนี้เขาย้อนกลับไปสู่สภาพชีวิตในชนบท ด้วยความเป็นห่วงว่าชีวิตอันบริสุทธิ์จะถูกทำลาย

นิทรรศการศิลปกรรมชุด “ขาว เทา ดำ” นี้ เป็นแนวทางของการแสดงออกที่น่าชื่นชม จากผลงานที่อยู่บนกระแสแนวทางอย่าง “ขาว” กับ “ดำ” แต่เขามีความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์และต่อสังคมที่เป็นตัวเชื่อมทั้งสองเข้าด้วยกันให้เป็นสี “เทา” สีเทานี้เองที่ช่วยให้สังคมอยู่รอด ทำให้เกิดความประนีประนอม ลดความรุนแรง และทำให้เกิดพลังสร้างสรรค์ร่วมกันได้

สิ่งที่น่าชื่นชมสำหรับศิลปินหนุ่มทั้งสองเป็นอย่างดีคือ ไม่เพียงผลงานของเขาเท่านั้นที่เป็นห่วงใยต่อสังคม หากแต่รวมถึงวัตรปฏิบัติของเขาด้วย ความรักในวิชาชีพ ศิลปินทั้งสองได้จากการจำหน่ายผลงานให้แก่มูลนิธิศิลปวัฒนธรรม เพื่อสมทบทุนโครงการก่อสร้างศูนย์ศิลปวัฒนธรรม จังหวัดเลย ซึ่งเป็นโครงการที่อาจารย์สังคม ทองมี นักสู้เพื่อศิลปะได้ริเริ่มโครงการจนใกล้แล้วเสร็จ ต่อไปศูนย์ศิลปวัฒนธรรมจะเป็นศูนย์กลางของศิลปะในภูมิภาคแห่งนี้

ภาพของศิลปินหนุ่มทั้งสอง เป็นภาพที่ทำให้ผมเกิดความภาคภูมิใจ แม้ว่าตนเองจะไม่ได้อุทิศตนเช่นนี้ได้ แต่ก็ต้องถือว่าความเคลื่อนไหวซึ่งงดงามของศิลปินทั้งสอง เป็นภาพที่เราได้มีโอกาสมองเห็นได้ทันในยุคสมัยของเรา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเขาจะเติบโตไปในแนวทางที่เป็นประโยชน์แก่สังคมและเพื่อนมนุษย์ยิ่งขึ้น

(อาจารย์พิษณุ สุคนิมีตร)

คณะบดีคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

MESSAGE FROM DEAN OF THE FACULTY OF PAINTING, SCULPTURE AND GRAPHIC ARTS

In the last over 20 years when I was young artist, I intended and dreamt that I could bring my desire of the great artist to my life, and make my art until senility. My past period of making artwork, I wish to express my art to the public but one cause of the obstruction that occurred on art field, the art institute for exhibiting and competing artwork was only the national art exhibition. Fortunately, the young artist was relieved won prize while the rest had the opportunity to exhibit their work but there no other supporting activities to help artists gain confidence. So many talent people dropped out of their way. Only a few managed to carry on.

But when I look at the young artist today, I feel proud on them and glad to know that there so many our route of advancement available to make them well-known. These are many stages for the activity of exhibition and contest their artwork throughout the year. Also they have opportunities to send their art to board for contesting under the international art exhibition.

One thing that strikes me most about this new artist generations. "Selfless on their intelligence, was some of them use their art to serve his society that can call this type of art as art for society." Young artist can participate in social activity and make themselves for common interest. This cause make them have a brand new friend in every class of society.

TINNAKORN KASORNSUWAN and WUTIGORN KONGKA show about their dedication to improving society through their art which express on the subject matter of their artwork. Although each has own particular style, both artists have similarly in one idea, they have always think about the problem of his society. These idea bring them through the merit of their mind, that can cause them, attempt to offer better paths for human development. Finally, all traces of their idea express on their art work.

The symbol of love, warmth and purity which is created on his art, Tinnakorn KASORNSUWAN, he try to express the true way of life, and human folklore. In contrast, these conditions have never found in the big city. So he intend to express about Mural image.

Wutigorn KONGKA's work displays aspect of tear, violence, anger and depression in society condition. He express about nightmare views of urban life and show common about the danger of the loss of a purer way of life.

The "White Gray Black" series express the union of two different kind of art style. But one concept that present on their work of art are love and mercy on mankind and society which combine them in the sense of color like "gray" (Gray is the neutral color). This idea of compromise deduces violence and provides a powerful creative source.

The exhibition is admirable not only the provoking in their art content but also his manner. Profits from the sale of art in their exhibition will be donated to the Sri Songkram art foundation to assist the completion of a children's art centre being constructed in Loei province, Mr. Sangkom Thongmee, the main exponent of this children's art centre, previously taught both Tinnakorn and Wutigorn.

Tinnakorn and Wutigorn, what these two artists have achieved, make me proud. The movement of their treatments is the image of new generation in our own society. I hope that they will continue to grow in a way that benefits society.

(Phisnu Supanimit)

Dean of the Faculty of
Painting, Sculpture and Graphic arts
Silpakorn University

แนวความคิด

มนุษย์ทุกตัวคนย่อมมีทั้งส่วนดีและไม่ดีอยู่ในจิตใจหากเปรียบความคิดดีชั่วว่า และความชั่วดั่งสีดำ จิตใจของมนุษย์ปกติโดยทั่วๆ ไปก็คือสีขาว จะต่างกันก็เพียงเทาอ่อนหรือเข้มเท่านั้น

ผู้ใดจะมีเทาเข้มหรืออ่อนที่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ผู้นั้นได้รับการเลี้ยงดูตั้งแต่กำเนิด จวบจนเติบโตและเรียนรู้ประสบการณ์ในการดำรงชีวิต รวมทั้งการไขว่คว้าหาความสุขในชีวิต ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละคน

ความเทา คือ มาตรฐานน้ำหนักสี ในจิตใจโดยเฉลี่ย แต่ในบางครั้งเราไม่อาจปฏิเสธได้ว่า “ภายนอก” เป็นตัวกำหนดกฎเกณฑ์น้ำหนักของสี ภายใตจิตใจของเราย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ “ภายนอก” อาจทำให้ “ภายใน” สูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง ไม่อาจสร้างคามสมดุลในการควบคุมสี ซึ่งจะเห็นได้จากบางครั้งเราเกิดอารมณ์ขุ่นมัวและเต็มไปด้วยสีเทาเข้ม ภายใตจิตใจ และบางครั้งก็มีอารมณ์ที่ใสสว่าง สะอาด จนแทบจะขาวบริสุทธิ์ อะไรคือ “ภายนอก” ? ก็คือ “ผลกระทบโดยตรงและอ้อมจากเหตุการณ์ต่างๆ ในสภาพแวดล้อม สภาพสังคม เศรษฐกิจ ฯลฯ ที่เราพบเห็นในรูปธรรมนั่นเอง” มันมีอิทธิพลต่อความรู้สึก “เข้ม” ของน้ำหนักสีภายในจิตใจของเราได้เสมอ

มนุษย์ทุกคน คงต้องการที่จะ “ขาวสะอาด” และจริงๆ แล้วทุกคนก็มีสีขาว ซ่อนอยู่ลึกๆ ในใจ โดยที่อาจจะรู้หรือไม่รู้ตัวก็ได้ “สีขาวภายใน” นี้ก็คือ สำนึกความดีที่ได้รับการปลูกฝังตั้งแต่เกิด และเมื่อภายในขาวสะอาดแล้ว มนุษย์ก็ต้องการ “สีขาวภายนอก” ซึ่งก็คือ สภาพแวดล้อมสังคมความเป็นอยู่และเหตุการณ์ต่างๆ ที่ดี ก่อให้เกิดความสุขในการดำรงชีวิต “โลกสีขาว” แบบอุดมคติ จึงเป็นที่ใฝ่慕หา

แต่ในโลกความเป็นจริง ทั้งภายในและภายนอก ไม่อาจบริสุทธิ์เสียจนสีดำปนเปื้อนไม่ได้ ความสงบสุขจึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการควบคุม “น้ำหนักความเข้มของสี” ไม่ให้เกิดการผสมผสานจนเข้มดำเกินไป มนุษย์ต้องควบคุมสีดำทั้งภายในและภายนอก เพื่อสีขาวที่ต้องการเก็บไว้ในจิตใจดูกระจุกบานน้อยที่สุด

สีดำภายใน อันหมายถึง ความชั่วในจิตใจ ได้แก่ ความรัก โลภ โกรธ หลง ซึ่งไม่มีมนุษย์ปุถุชนใดตัดได้ แต่ด้วยระดับสติของมนุษย์เราแล้ว ถ้าเพียงควบคุมความรู้สึกเหล่านี้ให้มีความ “พอดี” ก็จะได้ความ “เป็นกลาง” นั่นก็คือ การปรับให้มี “ความเป็นเทา” ไม่หม่นหมองจนเกินไปนักก็จะไม่เกิดความทุกข์ ขุ่นมัวในจิตใจ

สีดำภายนอก ก็คือ สิ่งที่ตรงกันข้ามกับจิตใจ อันเป็นนามธรรม “รูปธรรมของความชั่วต่างๆ ที่เราพบเห็นได้จากเหตุการณ์ต่างๆ ในสภาพ

แวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ การเมือง ฯลฯ ที่เราดำรงชีวิตอยู่” สิ่งเหล่านี้ถ้าเราไม่ตระหนักถึงแล้ว มันก็จะทำให้เราซึบซับสีดำมากขึ้นเรื่อยๆ

ทินกร กษาศุวรรณ เป็นมนุษย์ปุถุชนธรรมดาที่มี “ความเป็นเทา” เหมือนคนอื่น ๆ แต่การที่เกิดมาในครอบครัวที่อบอุ่นและสภาพแวดล้อมที่บริสุทธิ์ ทำให้เขาเป็นคนมองโลกในแง่ดี และเป็นคนหนึ่งที่ชอบสีขาวไว้ในส่วนที่ลึกที่สุดของจิตใจ รวมทั้งพบเห็นสิ่งที่ “บริสุทธิ์” ในความรู้สึกตั้งแต่กำเนิด นั่นก็คือ “ธรรมชาติในถิ่นฐานบ้านเกิด” จังหวัดเลย แต่ก็เชื่อว่า เขาจะพบเห็นแต่สิ่งที่ดองมาตลอดเวลา ทินกร ก็เหมือนกับมนุษย์คนอื่น ๆ ซึ่งต้องควบคุม “สีดำ” ในจิตใจของตนเอง ขณะเดียวกัน ก็ต้องเผชิญกับ “สีดำภายนอก” เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ

ศิลปะเป็นทางออกทางเดียวเท่านั้นที่ทำให้เขาปลดปล่อยสิ่งที่เป็นตัวคน อันบริสุทธิ์ออกมาได้อย่างชัดเจนที่สุด ซึ่งนั่นเป็นพื้นฐานความต้องการ ภายใตจิตใจลึกๆ ของเขา เสมือนได้ชะล้างสีดำออกจากจิตใจให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

สำหรับ “ศิลปิน” เป็นทั้ง “ความเป็นเทา” และมีชีวิตในสภาพแวดล้อมที่อบอุ่น รวมทั้งชอบสีขาวไว้ในส่วนลึกของจิตใจเช่นเดียวกัน เมื่อเขาได้พบกับ “สีดำภายนอก” เจกเช่นเดียวกับที่คนอื่น ๆ ต้องประสบ แต่เขากลับเกิดความ “หวาดกลัว” ในสภาพที่เห็นและเป็นอยู่ รวมทั้งเหตุการณ์ต่างๆ ในสภาพแวดล้อม วุฒิกิจ จึงเกิดสำนึกที่อยากจะให้คนอื่นรู้สึกต่อสิ่งรอบข้างของเขาบ้าง “ภายนอกได้กระทบกับภายใน” ของเขาอย่างเต็มที่ สิ่งที่เขาต้องทำคือ “การระบายออก” ซึ่งความกลัวอันนั้น

ทินกร เลือกที่จะเสนอภาพความรู้สึก “สีขาว” ตามจิตใต้สำนึกอันบริสุทธิ์ตั้งแต่เกิดของตนเอง เขาปรารถนาให้โลกนี้เรียบง่าย ทยอยใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ และคุณค่าของความคิดในสีขาวจากงานของเขาจะช่วยชะล้างสีดำทั้งภายใน และภายนอกให้จางลงได้ เขาหวังไว้เช่นนั้น

วุฒิกิจ เลือกที่จะเสนอภาพความรู้สึก “สีดำ” ตามจิตใต้สำนึกหวาดกลัว เมื่อเริ่มเติบโต และประสบกับเรื่องโลกย์มากขึ้น เขาหวังว่า โลกนี้จะมีอันตราย และน่าหวาดระแวง ถ้ามนุษย์ทุกคนไม่รีบช่วยกันชะล้างสีดำทั้งภายในและภายนอกให้จางลง เขาหวังไว้เช่นกันว่า งานของเขาจะช่วยชะล้างสีดำให้จางลงได้

ทั้ง วุฒิกิจ และ ทินกร ต่างมี “ความเป็นเทา” อยู่ในตัวตนที่คู่ แต่ทางที่เขาเลือกนั้นมีขอบเขต 2 ด้าน อย่างสุดท้าย เพื่อให้มนุษย์ได้เห็น ว่า จะเป็นอย่างไร และจะอยู่อย่างไร

Rama IX Art Museum Foundation

CONCEPT

Every man has good and evil parts in his mind. If "goodness" is compared as white and "evil" as black, then an ordinary man's mind is grey which differs in its light or dark shade. What shade of grey an individual may have depends on the environments in which he has grown up, learned experience and struggled for happiness in his life.

Grey is the standard of an average color-shade in our mind. Sometimes we cannot refuse that "outside" is an unavoidable factor dominating the color shade in our mind. The "outside" may cause "inside" to lose its own identity and to be unable to balance its color control. This state appears both when our mind is unclear and filled with dark grey, and when our mind is happy, bright and almost purely white. What is the "outside"? It refers to direct and indirect impacts - which we can perceive concretely - from events in environment, society, economy, and etc. It always influences the control of color shade in our mind.

Most men want to have "whiteness". Actually, everyone hides the whiteness in his mind but he may not realize. The "inner whiteness" is the recognition of goodness which has been seeded since a man's birth. When his "inside" is white, he then wants outer whiteness ; good environments and events that create happiness in his life. Therefore ; men always yearn for the idealistic "white world".

However, in the real world, both inside and outside cannot be so purely white that they cannot be stained by the blackness. So, peace depends on the ability of controlling the "color shade" to be mixed as little as possible with the blackness.

No man can escape from the inner blackness - evil in his mind - which includes love, greed, anger, and obsession. If we can control these feelings with human intelligence, neutrality will rise ; which is the adjustment to the "greyness". And if we are not obsessed too much, unhappiness will never occur in our mind.

The outer blackness is opposite to our mind which is intangible. But the tangible forms of evil can be seen from several events in the environment, society, economy, politics, and so on where we live. If we do not try to be aware of them, we will gradually become familiar with the blackness.

Tinnakorn Kasomsuwan is an ordinary man who has the "greyness" as others do. Raised up in a warm family, he becomes an optimistic person and one of those who hides his whiteness in the innermost mind. Besides, since his birth, he has seen "purity" which is the "nature in homeland" of Loei Province. However, good things are not all what he has seen. Tinnakorn is just like others ; he has to control the "blackness" in his mind, meanwhile facing the "outer blackness".

Art is the only best he can clearly express his pure self, the basis of his desire in deeper mind. It seems like washing away as much blackness as possible out of his mind.

Living in a warm environment, Wutigorn Kongka also has "greyness" and hides his whiteness in the innermost mind as well. When he encounters "outer blackness", like other people, he becomes "frightened" of what he sees, of how it is, and of events in the environment. Wutigorn then recognizes his desire to let other people feel about his surroundings. The outside has fully crashed his inside. What he has to do is "expressing" that fear.

Tinnakorn chooses to present the pictures of "white" feelings according to his pure subconscious that he was born with. He wishes the world to be a simple one, people to be pleased with what they have, and the outer and inner blackness to be washed away by the value of goodness, which is represented in white, from his works. He does hope so.

Due to his subconscious of fear, Wutigorn chooses to present the pictures to "black" feelings. When he has grown up and experienced more of worldliness, he becomes concerned that if every man does not help wash away the outer and inner blackness, the world will be in danger and frightening. He hopes that his works can help.

Both Wutigorn and Tinnakorn have the "greyness" in their selves but the ways they choose to present it are entirely different, as to let men see what it is going to be like and how they are going to live.

ปรีชา เทาทอง

Preecha Thaothong

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาศิลป์ไทย, รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

Assistant Professor of Thai Art Department, Associate Dean (Academic Affairs)

BORN

April 27, 1948, Bangkok.

EDUCATION

- 1974 - B.F.A. Painting (2nd Hon.), The Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University.
- 1975 - M.F.A. Painting The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts Silpakorn University.
- 1978 - Diploma of Drawing, Academy Bella Arte, Rome, Italy.

SOLO EXHIBITION

- 1979 - The Bhirasi Institute of Modern Art, Bangkok.
- President Hotel, Bangkok.
- 1990 - The traveling Exhibition Around Thailand of Silpakorn University No. 22-31 May.
- At Rachamungkarapisake Hall A. Muang Chiangmai.
- At Jaroensri Plaza, U-Don Province.
- At Thep Satri College, Lop Buri Province.
- At Pranakorn Sri-Ayuthaya College, Ayuthaya Province.
- At Chonburi Department Store.
- At Khanjinaburi College.
- At Phetchaburi College.

SELECTED GROUP EXHIBITIONS

1971/72/73/75/78/79/80/82/83

- 20th, 21st, 22nd, 23rd, 24th, 25th, 26th, 29th, 30th, National Exhibition of Art, National Library and Silpakorn University Art Gallery, Bangkok.

1976

- Contemporary Art of Thailand, Munich, Berlin, Frankfurt, Stuttgart, Rome, West Germany.

1977/78/79/80/88/89/90/91

- 1st, 2nd, 3rd, 4th, 5th, 6th Art Exhibition by the Members of the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University, Bangkok.

1979/80/81/82/83/88

- 1st, 2nd, 3rd, 6th, 10th Contemporary Art Competition. Thai Farmers Bank The Bhirasi Institute of Modern Art, Bangkok.
- 1981 - Contemporary Asian Art, Fukuoka, Japan.
- Contemporary Art, Exhibition, Bangladesh.
- 1984 - (Paper Work) by 20 Artists, Silpakorn University, Bangkok, Thai Art Exhibition, Hong Kong.
- 1985 - Art Exhibition of 10 Thai Artists Group, Montien Hotel, Bangkok.
- 1986 - Contemporary Drawing Exhibition, Silpakorn University. Art Gallery, Bangkok.
- 1987 - Contemporary Art Exhibition of Thailand. West Germany.
- Graphic Art Exhibition by 5 Artists, Nagoya, Japan.
- 1988 - Thai Contemporary Exhibition, France.
- 1990 - Art Exhibition of 14 Thai Great Artists. Rivercity, Bangkok.
- 1991 - The Travelling Exhibition of Songkhla Teacher Drawing College, Songkhla Province.
- Art Exhibition Taniya Plaza.

AWARDS

1991

- 1st Prize, Stamp Design of Ani TB Association of Thailand.
- 1st Prize, Art Exhibition of Christian Center Student.

1973

- Several Prizes in Designing Stamp From the Central 1976 Post Office.

1974

- 2nd Prize. Silver Medal, Painting, 22nd National Exhibition of Art.
- 3rd Prize, Bronze Medal, Contemporary Art Section, Bua Luang Art Exhibition.

1975/78/79

- 1st Prize, Gold Medal, Painting, 23rd, 24th, 25th National Exhibition of Art.

1976

- 3rd Prize Bronze Medal, Painting, Metropolitan Bank Art Exhibition. National Environmental Committee.

1978

- 3rd Prize, Bronze Medal, Contemporary Art Section.

1979

- 3rd Bua Luang Art Exhibition.
- Honorary Artist of Thailand National Exhibition of Art.
- Top Award Winner 1st Contemporary Art Competition Thai Farmers Bank.

1984

- 3rd Prize in Deastrig Monument 700 Years Originate of Thai Character of 1984.

1992

- 1st Prize Murals Painting From Bank of Government Housing Project.
- 1st Prize Murals Painting Project from Thai Government of Escap Building Bangkok.

แนวความคิด

รูปทรงสัญลักษณ์จากศิลปไทย นำมาผสมผสานกับรูปทรงสัญลักษณ์สากล โดยใช้สื่อทางวัสดุเทคนิคในแนวประเพณีร่วมกับแนวคิด เนื้อหาสาระในปัจจุบัน อันเป็น